

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน

กรณีศึกษา เยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

Factors Affecting Youth Political Participation:

A Case Study of Youth in Mueang Phang Nga District, Phang Nga Province

เกียรติศักดิ์ หวันหยี¹ จิดาภา ธีรศิริกุล²

Kiattisak Wanyee, Jidapa Thirasirikul

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เยาวชนโรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายนและโรงเรียนสตรีพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 14 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2,117 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) ระดับชั้นละเท่า ๆ กัน จำนวนระดับชั้นละ 102 คน รวมถึง เยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 306 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที(t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และ Pearson's product moment correlation coefficient

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน กรณีศึกษาเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา พบว่า เยาวชนมีรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ 2) ปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมืองของเยาวชน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว ความรู้ทางการเมืองการปกครองของประเทศไทย มีผลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

คำสำคัญ (Keywords) พฤติกรรมการมีส่วนร่วม; การเมือง; เยาวชน

Abstract

The purposes of this research article are to study the political participation behavior of the youth in Mueang Phang Nga district, Phang Nga province, and the factors affecting the political participation behavior of youth in Mueang Phang Nga district, Phang Nga province. The population and sample included youth from Dibuk Phang Nga Wittayayon School and Phang

Received: 2023-12-31 Revised: 2024-01-12 Accepted: 2024-01-16

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม Master of Political Program in Government Graduate School of Siam University. E-mail: kiattisakwanyee@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณบดีคณะรัฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม Assistant Professor Dr. Dean Faculty of Political Science, Siam University. E-mail: chanchaich1@hotmail.com

Nga Satri School under the Secondary Educational Service Area Office 14: High school levels (the 4th year high school students, 5th year high school students, and 6th year high school students, semester 2, academic year 2023). Totally, there were 2,117 people, obtained from quota sampling (Quota Sampling), equal for each grade level. The number of students at each grade level was 102, with a total of 306 youth in the sample. The tools used in the study were questionnaires. Data were analyzed by finding frequencies, percentages, means, standard deviations, t-tests, one-way analysis of variance (One way ANOVA), and Pearson's product moment correlation coefficient. The results of the research showed that 1) the levels of political participation behavior patterns of youth in Mueang Phang Nga district, Phang Nga province were at the low. 2) Factors for youth political socialization included experiences in public service activities, their family interest in politics, and political and administrative knowledge of Thailand. There was a positive effect on the political participation behavior of youth in Mueang Phang Nga district, Phang Nga province, with statistical significance at the 0.05 level in line with the hypothesis.

Keywords: participatory behavior; politics; youth

บทนำ (Introduction)

ตั้งแต่การปฏิวัติสยาม พ.ศ. 2475 ผ่านระยะเวลา 91 ปี ซึ่งมีผลทำให้ราชอาณาจักรสยามเปลี่ยนรูปแบบประเทศจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ สู่ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ กล่าวคือ การพัฒนาประชาธิปไตยของไทยจะพัฒนาสถาบันทางการเมืองแต่เพียงอย่างเดียว การเพิ่มความเข้มแข็งขององค์กรทางการเมือง การแก้ไขรัฐธรรมนูญการกระจายอำนาจ และการให้อิสระในการตรวจสอบการใช้อำนาจของสถาบันทางการเมือง ขาดความจริงจังในการพัฒนาวิถีชีวิตแบบแผน ดังนั้น ความคิดทัศนคติค่านิยม และพฤติกรรมของคนในสังคม สนใจเฉพาะรูปแบบ มากกว่าเนื้อหาสาระหรือจิตวิญญาณของประชาธิปไตยโดยแท้จริงประชาธิปไตยในช่วงแรกจะเน้นจุดสนใจเพื่อปกป้องสิทธิ และผลประโยชน์ของปัจเจกชน พัฒนาการของประชาธิปไตยได้กลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้มนุษย์บรรลุถึงเสรีภาพหรืออิสรภาพ ในลักษณะที่ประชาชนต้องเชื่อฟังกฎหมายที่ประชาชนเป็นผู้กำหนดขึ้นมาเอง อีกนัยหนึ่งประชาชนจะมีสิทธิเสรีภาพในการเข้าร่วมโดยตรงและเป็นผู้กำหนดชะตาชีวิตของตนเองและชุมชนโดยการกำหนดกฎหมายที่กำหนดโดยคนในสังคมนั้น ๆ การพัฒนาประชาธิปไตยไปสู่เสรีภาพให้เกิดการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน โดยมุ่งเน้นการเปิดโอกาสให้ทุกคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาพัฒนาและบริหารประเทศ โดยผ่านการคัดเลือกจากประชาชนเสียงส่วนใหญ่ของประเทศ หลักการของประชาธิปไตยจะยึดถือหลักการพื้นฐานสำคัญคือ 1) มนุษย์มีความเท่าเทียมกัน 2) มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผลสามารถที่จะปกครองตนเองได้และ 3) มนุษย์มีสิทธิเสรีภาพและจะต้องมีหลักประกันหรือการใช้เสรีภาพของตนโดยสมบูรณ์ โดยการที่คนจะมีเสรีภาพได้อย่างแท้จริง คือ จะต้องไม่ตกอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้อื่น เพราะประชาธิปไตยเป็นรูปแบบของการปกครองที่ยึดถือว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน และประชาชนเป็นผู้ปกครองตนเอง โดยปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหามากมายทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอาทิการทุจริตคอร์รัปชัน การเห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวมของคนในสังคม การละเมิดสิทธิและ

เสรีภาพของบุคคลอื่น การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การขาดระเบียบวินัย การไม่เคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกันจนนำไปสู่วิกฤตความขัดแย้งต่าง ๆ ดังที่ปรากฏขึ้นในสังคมไทย จากปรากฏการณ์ดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึงรากฐานที่ไม่มั่นคงของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในประเทศไทยที่ได้สั่งสมมาอย่างยาวนาน ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการที่ประชาชนไม่เข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและบทบาทหน้าที่ของตนตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย การใช้เสรีภาพเกินขอบเขตเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้องจนนำมาสู่ความขัดแย้งทางสังคมดังที่ เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม (2554: 388-390) ได้กล่าวว่า ประชาชนขาดความเป็นพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตย เนื่องมาจากรูปแบบวิถีการดำเนินชีวิตนั้นไม่เอื้อต่อความเป็นประชาธิปไตย สอดคล้องกับผลการสำรวจและการวิเคราะห์วิถีไทยในอดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่า การปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจ การอยู่ภายใต้ระบบอุปถัมภ์ ระบบการศึกษาที่กล่อมเกล่าให้ประชาชนรับใช้กลไกของรัฐเป็นแบบแผนเดียวกันทั้งประเทศ และการอบรมของสถาบันครอบครัวด้วยระบบอาวุโสส่งผลทำให้ประชาชนขาดความเป็นพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตย

ทั้งนี้ ในการเข้าใจและคิดถึงวิธีแก้ปัญหาข้างต้น ต้องเริ่มจากการตั้งหลักคิดว่าเด็กและเยาวชนมี ‘สิทธิ’ ที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการนโยบาย โดยเฉพาะเมื่อนโยบายนั้นอาจส่งผลกระทบต่อพวกเขาในวันนี้หรือวันข้างหน้า ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 เนื่องในการเปิดศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางและสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2495 วิสิฐ ตันติสุนทร (2550: 118) ที่มีความตอนหนึ่งว่า

“...อนาคตของชาติทุกชาติย่อมขึ้นอยู่กับเด็ก

เพราะเด็กก็คือผู้ใหญ่ในเวลาข้างหน้า ถ้าบุคคลได้รับการอบรมบ่มนิสัยให้เป็นพลเมืองดีอยู่ในศีลในธรรม เคารพต่อบทกฎหมายของบ้านเมืองเสียตั้งแต่เยาว์ เมื่อเติบโตขึ้นพลเมืองของประเทศก็จะมีแต่คนดี และประเทศจะเจริญก้าวหน้าต่อไปได้ ก็โดยต้องมีพลเมืองดีตั้งว่านี้...”

ในสภาวะการณ์ปัจจุบันนี้ ซึ่งอาจจัดได้ว่าเป็นยุคแห่งความขัดแย้งทางอุดมการณ์ทางการเมืองจนเกิดการก่อกบฏ แบ่งขั้วแบ่งสี การมีส่วนร่วมในการส่งเสริมประชาธิปไตยอย่างสร้างสรรค์ จึงนับว่าเป็นเรื่องวิเศษถูกต้อง ดีงาม และได้รับการกล่าวถึงมากที่สุด ยิ่งถ้าเยาวชนได้เป็นผู้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมประชาธิปไตยด้วยแล้ว ยิ่งวิเศษยิ่งกว่า เยาวชนจึงเปรียบเสมือนต้นไม้แห่งประชาธิปไตยที่สำคัญยิ่ง ที่จะงอกงามขึ้นอย่างอุดมสมบูรณ์ด้วยความเป็นประชาธิปไตย

เยาวชนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการเมืองเพราะเยาวชนเปรียบเสมือนต้นกล้าประชาธิปไตย ที่จะงอกงามขึ้นอย่างอุดมสมบูรณ์ด้วยความเป็นประชาธิปไตย ดังนั้น การเข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของเยาวชนตามวิถีพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย จะทำให้เกิดพลังการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อการพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตยในฐานะพลเมือง ที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทยในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

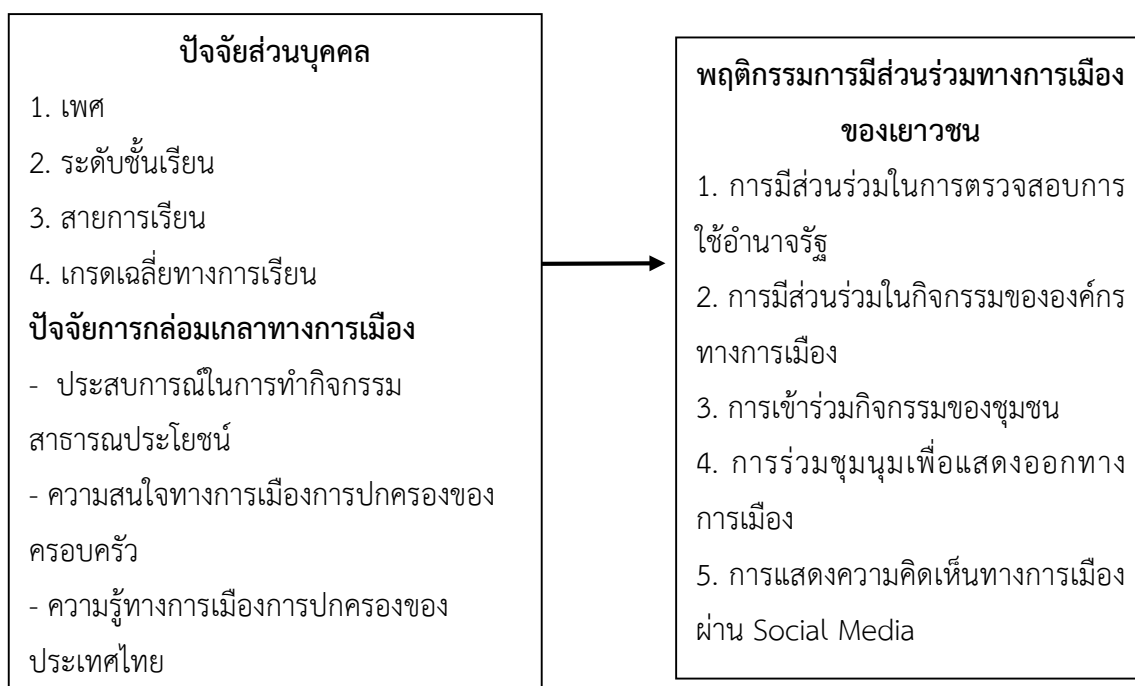
1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

1. สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน สายการเรียน และเกรดเฉลี่ยทางการเรียนแตกต่างกัน พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนแตกต่างกัน
2. สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการglomเกลตาทางการเมืองของเยาวชน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว ความรู้ทางการเมือง มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน กรณีศึกษา เยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ทฤษฎีการเมือง แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ผู้วิจัยจึงได้ทำกรอบแนวคิดการวิจัยรายละเอียดแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน กรณีศึกษา เยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ตามรายละเอียด ดังนี้

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน กรณีศึกษา เยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง (Herbert Mc Closky, 1968: 256-262) มี 2 ปัจจัยประกอบด้วย 1.ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน สายการเรียน เกรดเฉลี่ยทางการเรียน 2.ปัจจัยการglomเกลตาทางการเมืองของเยาวชน ได้แก่

ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว ความรู้ทางการเมืองการปกครองของประเทศไทย และรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน หมายถึง การที่เยาวชนแสดงออกในกิจกรรมทางการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยด้วยความสมัครใจ ที่ไม่ว่าจะบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ จะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวหรือต่อเนื่องและจะใช้วิธีการที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม เพื่อผลในการที่จะมีอิทธิพลต่อการเลือกนโยบายของรัฐหรือต่อการบริหารงานของรัฐ หรือต่อการเลือกผู้นำทางการเมืองของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ ซึ่งแสดงออกมาในรูปแบบกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง (วรทิพย์ มีมาก และ ชีวินทร์ ฉายาขวลิต, 2547: 48-49) มี 5 ด้าน 1.การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตย 2.การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรทางการเมือง 3.การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน 4.การร่วมชุมนุมเพื่อแสดงออกทางการเมือง 5.การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่าน Social Media

1.2 ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัย คือ เยาวชนโรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายนและโรงเรียนสตรีพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 14 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2,117 คน

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยคือ เยาวชนโรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายนและโรงเรียนสตรีพังงา ปีการศึกษา 2566 จำนวน 306 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 607-610) และได้มาจากการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) ระดับชั้นละเท่า ๆ กัน จำนวนระดับชั้นละ 102 คน

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยใช้พื้นที่ในการวิจัย คือ โรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายนและโรงเรียนสตรีพังงา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 14 (ระบุด อำเภอ และจังหวัด)

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่าง เดือน ตุลาคม พ.ศ.2566 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2566

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้สอดคล้องกับคำจำกัดความในการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นเรียน สายการเรียน เกรดเฉลี่ยทางการเรียน ส่วนที่ 2 ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณะประโยชน์และความสนใจทางการเมืองของครอบครัว เพื่อวัดปัจจัยการกล่อมเกลางานการเมืองของเยาวชน เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นชนิดจัดลำดับคุณภาพ(Rating Scale) จัดลำดับคุณภาพ 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ทางการเมืองการปกครองของไทย เพื่อวัดปัจจัยการกล่อมเกลางานการเมืองของเยาวชน แบบวัดความรู้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ส่วนที่ 4 การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไทย เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นชนิดจัดลำดับคุณภาพ (Rating Scale) จัดลำดับคุณภาพ 3 ระดับ จำนวน 25 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยทำหนังสือ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถาม และขอความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 306 ชุด พร้อมหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างเพื่อตอบแบบสอบถาม

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองได้รับแบบสอบถามคืน จากนั้นนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยสามารถเก็บแบบสอบถามคืนทั้งหมด 306 ฉบับ (ร้อยละ 100)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้นเรียน สายการเรียน เกรดเฉลี่ยทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์และความสนใจทางการเมืองของครอบครัว วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน สายการเรียน และเกรดเฉลี่ยทางการเรียนแตกต่างกัน พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนแตกต่างกัน ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และการทดสอบรายคู่ (Post Hoc Test) ด้วยวิธีของฟิชเชอร์ (Fisher's least significant difference : LSD)

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมืองของนักเรียน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว ความรู้ทางการเมือง มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน ใช้สถิติ ในการทดสอบความสัมพันธ์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย (Research Results)

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 306 คน พบว่า เพศ ส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 และเพศชาย จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 ตามลำดับ

ระดับชั้น ได้มาจากการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) ระดับชั้นละเท่า ๆ กัน จำนวนระดับชั้นละ 102 คน ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 102 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 102 คนและชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 102 คน รวมเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสิ้น 306 คน

สายการเรียน ส่วนใหญ่จะมีสายการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 62.7 และสายการเรียนศิลปศาสตร์-ภาษา จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยทางการเรียน ส่วนใหญ่จะมีเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ระดับ 3.00 ขึ้นไป จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 71.2 เกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ระดับ 2.50-2.99 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9 และเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าระดับ 2.50 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 ตามลำดับ

2. ปัจจัยกล่อมเกลาทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

ปัจจัยกล่อมเกลาทางการเมืองของเยาวชน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.26$) เมื่อพิจารณา รายปัจจัยได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ในรายช้อยอยู่ในระดับมากและในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 5 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นในสถานศึกษา ($\bar{x}=2.87$) รองลงมา คือ ข้อที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วยความไม่หวังผลตอบแทน ($\bar{x}=2.85$) รองลงมา คือ ข้อที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วยความกระตือรือร้น ($\bar{x}=2.74$) รองลงมา คือ ข้อที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นในชุมชนหรือในสังคมของตน ($\bar{x}=2.22$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เยาวชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วยความสนใจ ($\bar{x}=2.11$)

2.2 ปัจจัยด้านความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว ของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ในรายช้อยอยู่ในระดับมากและในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สมาชิกในครอบครัวสนทนาพูดคุยในประเด็นทางเศรษฐกิจและการเมืองกับสมาชิกในครอบครัวอยู่เสมอ ($\bar{x}=2.77$) รองลงมา คือ ข้อที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สมาชิกในครอบครัวให้ความสนใจต่อเหตุการณ์บ้านเมือง ($\bar{x}=2.75$) รองลงมา คือ ข้อที่ 3 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สมาชิกในครอบครัวสนทนาพูดคุยในประเด็นทางเศรษฐกิจและการเมืองกับผู้อื่นอยู่เสมอ ($\bar{x}=2.64$) รองลงมา คือ ข้อที่ 4 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สมาชิกในครอบครัวให้ความสนใจเปิดรับข้อมูลข่าวสารการเมืองในสื่อต่างๆ ($\bar{x}=2.44$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีระดับค่าเฉลี่ยปานกลางคือ ข้อที่ 5 สมาชิกในครอบครัวให้ความสนใจเปิดรับข้อมูลข่าวสารทางราชการ ($\bar{x}=1.71$)

2.3 ปัจจัยด้านความรู้ทางการเมือง ของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=1.77$)

3. ระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา โดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{x}=1.57$) เมื่อพิจารณาปัจจัยได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ในรายช้อยอยู่ในระดับปานกลางต่ำ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณที่ผิดปกติของสถานศึกษา ($\bar{x}=1.82$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือองค์กรอิสระในการตรวจสอบการทุจริต ($\bar{x}=1.61$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการเข้าชื่อร้องขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองออกจากตำแหน่ง ($\bar{x}=1.60$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการแสวงหาผลกำไรโดยทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ ($\bar{x}=1.59$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการแทรกแซงหรือก้าวกายการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ ($\bar{x}=1.49$)

3.2 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรทางการเมือง ในรายช้อยอยู่ในระดับต่ำ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของกลุ่มองค์กรทางการเมืองเพื่อเรียกร้องประโยชน์ของส่วนรวม ($\bar{x}=1.25$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมร่วมทำกิจกรรมทางการเมืองกับพรรคการเมืองที่ตนให้การสนับสนุนเพื่อเรียกร้องประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{x}=1.23$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมทำกิจกรรมทางการเมืองกับองค์กรระหว่างประเทศเพื่อเรียกร้องประโยชน์เฉพาะกลุ่มของตนหรืออาจจะเป็นผลประโยชน์ต่อส่วนรวม ($\bar{x}=1.20$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองกับพรรคการเมืองที่ให้การสนับสนุนเพื่อเรียกร้อง

ประโยชน์เฉพาะกลุ่ม ($\bar{x} = 1.11$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของกลุ่มองค์กรทางการเมืองเพื่อเรียกร้องประโยชน์เฉพาะกลุ่ม ($\bar{x} = 1.05$)

3.3 การมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน ในรายข้ออยู่ในระดับต่ำ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน ($\bar{x} = 1.49$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมประชุม เพื่อให้การเมืองในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ($\bar{x} = 1.40$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมประชุมหรือทำกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาสังคมภายในชุมชนของตน ($\bar{x} = 1.30$) มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง เพื่อให้การเมืองในชุมชนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ($\bar{x} = 1.24$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่จัดขึ้นโดยชุมชนของตน ($\bar{x} = 1.23$)

3.4 การมีส่วนร่วมในการชุมนุมเพื่อแสดงออกทางการเมือง ในรายข้ออยู่ในระดับต่ำ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีส่วนร่วมในการให้การช่วยเหลือผู้เข้าร่วมชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อแสดงให้สังคมประจักษ์ถึงแนวทางความคิด และอุดมการณ์ทางการเมืองเพื่อหวังผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ($\bar{x} = 1.49$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการร่วมรวมกลุ่มชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมือง ($\bar{x} = 1.39$) รองลงมาคือมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมรวมกลุ่มชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อแสดงให้สังคมประจักษ์ถึงแนวทาง ความคิด และอุดมการณ์ทางการเมืองของกลุ่มตน ($\bar{x} = 1.32$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการเข้าร่วมชุมนุมเพื่อเคลื่อนไหวในที่สาธารณะเพื่อหวังผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองตามเป้าหมายที่กลุ่มของตนได้ตั้งไว้ ($\bar{x} = 1.31$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีส่วนร่วมในการให้การสนับสนุนการชุมนุมเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อหวังผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองตามเป้าหมายที่กลุ่มของตนได้ตั้งไว้ ($\bar{x} = 1.27$)

3.5 การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่าน Social Media ในรายข้ออยู่ในระดับปานกลางและมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้วยการเขียนข้อความในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ ($\bar{x} = 2.58$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้วยการส่งภาพหรือภาพเคลื่อนไหวในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ ($\bar{x} = 2.57$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการแบ่งปันภาพหรือภาพเคลื่อนไหวทางการเมืองในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ ($\bar{x} = 2.43$) มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองด้วยการเขียนข้อความ ภาพเคลื่อนไหว หรือแบ่งปันรูปกับเพื่อนของตนในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ ($\bar{x} = 2.26$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีส่วนร่วมในการแบ่งปันข้อความทางการเมืองในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์ ($\bar{x} = 2.13$)

4. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา

4.1 เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา แตกต่างกัน

4.2 ระดับชั้นเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา แตกต่างกัน

โดยผลการทดสอบรายคู่ปัจจัยส่วนบุคคล ระดับชั้นเรียนด้วยวิธีการของฟิชเชอร์ (Fisher's least significant difference : LSD) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มตัวอย่าง

ที่มีระดับชั้นเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับ

4.3 สายการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ไม่แตกต่างกัน

4.4 เกรดเฉลี่ยทางการเรียน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยทางการเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา แตกต่างกัน

โดยผลการทดสอบรายคู่ปัจจัยส่วนบุคคล ระดับชั้นเรียนด้วยวิธีการของฟิชเชอร์ (Fisher's least significant difference : LSD) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยทางการเรียนตั้งแต่ระดับ 3.00 ขึ้นไป และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยทางการเรียนตั้งแต่ระดับ 2.50-2.99 มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยทางการเรียนตั้งแต่ระดับ 3.00 ขึ้นไป มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยทางการเรียนตั้งแต่ระดับ 2.50-2.99 และสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยทางการเรียนต่ำกว่าระดับ 2.50 ตามลำดับ

5. การทดสอบ ปัจจัยการกล่อมเกลากิจการการเมืองของเยาวชน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว ความรู้ทางการเมืองมีผลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ผลการวิเคราะห์พบว่า ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ มีผลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว ต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความรู้ทางการเมือง มีผลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สรุปเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ข้อ ได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา สรุปได้ว่าสายการเรียนรู้แตกต่างกัน พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒน์นรี กิจเจริญ (2558) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าจีน อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร และ อัครัช อิทธิภากร (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: ศึกษาในห้วงเวลาปี พ.ศ.2563 ที่เป็นเช่นนี้เพราะไม่ว่าเยาวชนจะเรียนสายการเรียนอะไรต่างรับรู้ ถึงข่าวสารทางการเมืองและสามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ได้ เนื่องจากการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ซึ่งภาพลักษณ์ของนักการเมืองสามารถเปิดข่าวสารตามสื่อต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับความสนใจของบุคคลนั้นๆ ว่ามีความสนใจมากน้อยเพียงใด ขณะที่เพศ ระดับชั้นเรียนและเกรดเฉลี่ยทางการเรียน แตกต่างกัน พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ

เยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงาแตกต่างกันเป็นไปตามสมมติฐานการมีส่วนร่วมทางการเมือง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณุวัฒน์ มัธยมนันท์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย พบว่า เพศ ระดับชั้นเรียน คณะแนวเลือกทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว และความรู้ทางการเมืองการปกครองไทยต่างกัน จึงมีรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนแตกต่างกัน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา สรุปได้ว่า ปัจจัยการกล่อมเกลາทางการเมืองของเยาวชน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว ความรู้ทางการเมือง มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน เป็นไปตามสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิษฐา ไพโรจน์พัฒนกุล (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรสำนักงานสรรพากรพื้นที่พระนครศรีอยุธยา 1 และวัชรินทร์ ชาญศิลป์ (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการอบรมกล่อมเกล่าทางการเมืองของเยาวชนไทย พบว่า ครอบครัว เพื่อน สถาบันการศึกษา สื่อมวลชน ศาสนา ล้วนเป็นตัวการทางการเมืองที่ใกล้ชิดกับเยาวชนนับตั้งแต่เกิด อาจเป็นเพราะครอบครัวเป็นสถานทางสังคมแห่งแรกที่ใกล้ชิดกับเยาวชน ในขณะที่กลุ่มเพื่อนเป็นตัวการที่มีบทบาทในการกล่อมเกล่าจนสร้างการเรียนรู้และการเลียนแบบในฐานะคนใกล้ชิดเยาวชนที่อยู่ภายนอกครอบครัว การกล่อมเกล่าดังกล่าวยังเกิดขึ้นภายใต้พื้นที่ของสถาบันการศึกษาของไทย โดยมีอิทธิพลของสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ที่สามารถเข้าถึงเยาวชนภายนอกห้องเรียนได้ตลอดเวลา ซึ่งมีศาสนาจะทำหน้าที่ในการขัดเกล่าบ่มเพาะเชิงจริยธรรมอันเป็นรากฐานวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมทางการเมืองไทยที่เน้นความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ความรับผิดชอบต่อสังคม คุณธรรม จริยธรรมการยึดมั่นใน แสดงให้เห็นว่าการกล่อมเกล่าทางการเมืองของเยาวชน มีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากเยาวชนได้รับการกล่อมเกล่าทางการเมือง ก็จะส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองด้วยเช่นกัน จึงควรที่จะส่งเสริมการกล่อมเกล่าทางการเมืองต่อเยาวชนให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา รวมไปถึงหน่วยงานภาครัฐ ที่จะต้องเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองให้มากยิ่งขึ้น สนับสนุนและเปิดโอกาสให้เยาวชนเข้าไปมีส่วนร่วมผ่านทางกิจกรรมต่างๆ ทางการเมือง เมื่อเยาวชนได้รับการกล่อมเกล่าทางการเมืองที่ดี พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยก็จะดีขึ้นด้วยเช่นกัน

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

ผลจากการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน กรณีศึกษา เยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ทำให้ผู้วิจัยพบว่า การกล่อมเกล่าทางการเมืองมีผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องอาศัยความร่วมมือกันในทุกๆ หน่วยงานทั้งภาครัฐ สถาบันการศึกษา และสถาบันครอบครัว ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองแบบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ถูกต้อง เปิดโอกาสให้ เยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆทางการเมือง เช่น เปิดโอกาสให้ ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นทางการเมืองได้ เป็นต้น นอกจากนี้ ข้าราชการ และบุคลากรต่างๆในหน่วยงานภาครัฐ ต้องประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ เยาวชน โดยยึดหลักการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาล สถาบันการศึกษา ควรส่งเสริมให้นักเรียน นิสิต นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจการเมืองการปกครอง เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เช่น การจัดกิจกรรมภายในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็น การระดมกลุ่มวิเคราะห์สถานการณ์ทางการเมือง หรือ เหตุการณ์ทางการเมือง เพื่อให้ประเด็นการเมืองการปกครองอยู่ในความสนใจของนักเรียน นิสิต นักศึกษา อย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการปกครองแบบประชาธิปไตย และสถาบันครอบครัว ควร ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนทัศนคติ ความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครองในครอบครัวให้มากขึ้น เปิดโอกาสให้ สมาชิกในครอบครัวได้มีการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ รวมไปถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆทาง การเมือง เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการปกครองแบบประชาธิปไตย

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในการส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน จำเป็นต้องมีการปลูกฝังในทุกระดับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.2 ภาครัฐควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน ผ่านสื่อสังคมออนไลน์และผ่านสื่อมวลชน

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน และปัจจัยที่มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปประกอบการกำหนดนโยบายในการบริหารสถานศึกษา

1.4 ครู อาจารย์ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรอบรมเยาวชนผ่านการสอนในชั้นเรียนถึงความสำคัญของความเป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมทางการเมือง และสนับสนุนให้จัดทำหลักสูตรที่เน้นความเป็นพลเมืองที่มีส่วนร่วมทางการเมืองโดยมุ่งเน้นความจำเป็นที่การเข้าไปมีบทบาททางการเมืองการปกครองซึ่งจะทำให้เข้าใจถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองและบทบาทในทางการเมืองยิ่งขึ้น

1.5 ครู อาจารย์ รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับเยาวชนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมถึง การเพิ่มหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เยาวชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง อีกทั้งระบบโรงเรียนต้องส่งเสริมให้เยาวชนกล้าที่จะมีส่วนร่วมทั้งกับประเด็นทางสังคมหรือประเด็นทางการเมือง

1.6 สถานศึกษา ครู ผู้ปกครองและบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรเปิดโอกาสให้เยาวชน กล้าที่จะมีส่วนร่วมทั้งกับประเด็นทางสังคมหรือประเด็นทางการเมือง มีเสรีภาพเพื่อพัฒนาชุดความคิดของเยาวชน กระตุ้นความรับผิดชอบทางสังคมซึ่งจะทำให้เข้าใจถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองและบทบาทในทางการเมืองยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 องค์ความรู้จากงานวิจัยนี้เป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร แนวทางวิธีการในการส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน เพื่อส่งเสริมทัศนคติทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน

2.2 การวิจัยนี้เน้นศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน สายการเรียนรู้ เกรดเฉลี่ยทางการเรียนเท่านั้น จึงควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เช่น ภูมิฐานะ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน เป็นต้น

2.3 การวิจัยนี้เน้นการศึกษา ปัจจัยกลุ่มเกลาทางการเมืองของเยาวชน ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ ความสนใจทางการเมืองการปกครองของครอบครัว ความรู้ทางการเมือง

เท่านั้น จึงควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เช่น บทบาททางด้านกลุ่มเพื่อน บทบาททางด้านสถาบันการศึกษา บทบาทด้านสื่อมวลชน เป็นต้น

2.4 การศึกษานี้เน้นการศึกษาเฉพาะเยาวชนในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงาเท่านั้น จึงควรศึกษาเยาวชนในพื้นที่อื่น ๆ ด้วย เช่น เยาวชนในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เยาวชนในอำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (References)

- เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม. (2554) เหลียวหลังแลหน้าสังคมเศรษฐกิจไทย: วิฤตการณ์ของปัญหาและทางออก. *The Journal of the Royal Institute of Thailand*. 36(3): 388-390.
- ชนิษฐา ไพโรจน์พัฒนกุล. (2558). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคลากรสำนักงานสรรพากรพื้นที่ **พระนครศรีอยุธยา 1**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัฒน์นรี กิจเจริญ. (2558) **ทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท่าจีน อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมป์ฟอร์ด.
- ภาณุวัฒน์ มัชยมนันท์. (2561) **ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษานักเรียนโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรทิพย์ มีมาก และชีวินทร์ ฉายาชลิต. (2547). **หน้าที่พลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข**. กรุงเทพฯ: จำไทยเพรส.
- วิสิฐ ตันติสุนทร. (2550). **ประมวลพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พุทธศักราช 2493-2548**. กรุงเทพฯ: กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ.
- วัชรินทร์ ชาญศิลป์ (2559) **ปัจจัยที่มีผลต่อการอบรมกล่อมเกลาก่อนทางการเมืองของเยาวชนไทย**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อักรัช อธิธิภากร. (2563) **ทัศนคติของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาพลักษณ์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: ศึกษาในห้วงเวลาปี พ.ศ.2563**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกริก.
- Mc Closky, H. (1968). "Political Participation" in *International Encyclopedia of the Social Science*. (Vol. 12, pp.256-262). New York: McMillan and Free Press.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30: 607-610.